

Balada o zubaři

Ivo Jahelka

1. Studoval Jaroušek medicínu,
zalíbilo se mu zubařské křeslo,
jenomže v baru "U kapucínů"
studijní úsilí po čase kleslo.
Užíval života plnými doušky,
stranou šla praktika, přednášky, zkoušky,
o vědě lékařské neměl ni páru,
potíže nastaly hned v prvním jaru,
děkanát, rektorát, únor, březen,
z fakulty nadobro vypovězen.

R: Gaudeamus, to byl rámus,
jen se přitul, když máš titul.

2. Rodiče držel dál v přesvědčení,
že pilně studuje ve skriptech stránky,
index byl prospěchu vysvědčení,
sám do něj totiž psal zápočty, známky.
Budoucnost zasvětil klamu a falši,
dnes jedna malá lež a zítra další,
namísto vrtačky sbíječek pažby,
nevrtal do zubů, ale do dlažby,
a jak tak studoval ve dne v noci,
za pět let dospěl až ku promoci.

R:

3. Tušíte, co dál se mělo státi,
do plánu nesměla vloudit se chybka,
marně se těšili otec, máti,
synáčka den předtím sklátila chřipka.
Takhle se vyvlíknul z promoční bryndy,
nevadí, pro diplom sjede se jindy,
takový diplom, ten totiž dá fušku,
Jaroslav rozlámal nejednu tužku,
a když měl hotov ten falzifikát,
na titul MUDr. si začal zvykat.

R:

4. Věřit se tomu snad ani nechce,
spolíhal, že nikdo nebude číst to,
rodiče sháněli přes konexe
pro synka ve městě výhodné místo.
S lékařským diplomem v červeném pouzdře
vyhlížel Jaroslav chytře a moudře,
z vážené rodiny protekční dítko,
kdopak by hledal na diplomu smítko,
no a pak přišlo to nadělení:
přijat byl na zubní oddělení.

R:

5. Ošetřil čtrnácte pacientů,
jejich řev primáři nezdál se jaksí,
po bližší prohlídce dokumentu
zakončil Jarda svou lékařskou praxi.
Pak přišel ke slovu už zákon trestní,
rozsudek soudu byl stručný a přesný:
dočasně oblékne erární látku
a devět měsíců posedí v chládku,

stejný je epilóg jako prolog:
lepší bejt samouk - gynekolog.
R: Na na na ...